

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 397/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., M., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. Spr 162/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. novembra 2008 doručená sťažnosť spoločnosti D., a. s., M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. K., M., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. Spr 162/2008.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

«V súdnom konaní 12C 136/2001 na OS MI bol sťažovateľ žalovaný o zaplatenie 17 169,- Sk. Po dovolacom konaní a následne po vrátení veci Krajskému sudu v Košiciach, ktorým bol dňa 17. 6. 08 zrušený rozsudok sudu prvého stupňa a vrátená mu vec na ďalšie konanie

Od doručenia nám Uznesenia KS KE dňa 24. 7. 08 sa orgán súdnej moci OS MI začal javiť v našich očiach ako zjavne zaujatý. To sme v intenciách proklamovaných v našej sťažnosti zo dňa 29. 7. 08 pod A) až D) str. -2- až -5- , zaslali organu súdnej správy OS MI.

Odpoveďou zo 7. 8. 08 od OS MI, v ktorej sa vôbec špecificky, diferencovane, konkrétne a v kontexte nezaobrá nami brojacimi námietkami v sťažnosti. V prvej časti odpovede sa zaoberá irelevantným obdobím od meritórneho rozhodnutia 15. 12. 05 do 10. 7. 08.

Neodpovedá na podstatu t j obdobie od podania žaloby do rozhodnutia sudu prvého stupňa dňa 15. XII. 05 na činnosť organu súdnej moci. Rozoberá ustanovenie § 120 OSP. Je to sentencia, práv z neho vyplývajúcich jak pre súd, tak pre účastníkov konania.

V poslednej vete prvého odseku odpovede „sudca robil vo veci včasné a racionálne úkony“. S tým nesúhlasím a apelujem na II. ÚS 2/2001...

O zaujatosti sme do dnešného dňa neboli vyrozumený

S odpoveďou sme vzhľadom na jej arbitrárnosť a vágnosť neboli spokojný a tak sme požiadali dňa 13. 8. 08 predsedu Krajského sudu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom OS MI...

Dňa 30. 9. 08 nám bola doručená odpoveď z KS KE Spr. 162/08 zo dňa 26. 9. 08 Ktorá je len sentenciou a potvrdením správnosti odpovede OS MI. Samozrejme, že s takýmto „paškvilom“ nie sme spokojný. Naviac konajúci sudca na OS MI od 15. 12. 05 s nami nekomunikoval, až po dlhšej dobe nám dňa 29. X. 08 zaslal list zo dňa 23. X. 08, v ktorom nám svojim xenofóbnym postojom citujem „pod výstrahou uloženia pokuty“ čo je inkompatibilne s ustanovením § 53 OSP, ibaže našu predmetnú sťažnosť považuje v zmysle citovaného §-fu 53 za „kto urobí hrubo urážlivé podanie“...

Nález I. ÚS 47/96... Účelom práva podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie možnosti súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov...

O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonných predpisov orgánu súdnej správy OS a KS možno uvažovať, lebo sa natoľko odchyľil od znenia príslušných zákonných ustanovení, že sa tým zásadne poprel ich účel a význam. Namietame jednostrannosť, ktorá zakladá svojvôľu a takú aplikáciu zákonných ustanovení, ktorá je popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Skutkové a právne posudzovanie ad hoc doposiaľ možno kvalifikovať ako zjavne nedôvodné, arbitrárne a sú neúčelnými s článkami: č. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a čl. 46 Ústavy SR na súdnu a inú ochranu v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Orgán štátnej moci - súdnej správy nechráni zákon, keď ho sám poruší. Nevie ponúknuť nič okrem svojich predstáv. Prehliada svoje zákonne povinnosti v rozsahu a spôsobom ustanoveným zákonom. § 32, 33, 34 , a §§ 62 - 70 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch...

Návrh na rozhodnutie vo veci samej:

1. Základné právo D. a. s. na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. Spr. 162/2008 porušené bolo.

2. Krajskému súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. Spr 162/2008 vracia vec na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia D. a. s. na účet advokáta JUDr. M. K, Advokátska kancelária, M, vo výške 7.938,- Sk... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.»

Okrem toho sťažovateľ žiadal o anonymizáciu svojich údajov, ako aj údajov svojho advokáta a ostatných v sťažnosti menovaných osôb.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 299/07).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť môže podať

účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 64 ods. 1 zákona o súdoch účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania, a odstránenie zistených nedostatkov.

Podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, a ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.

Podľa § 66 zákona o súdoch o spôsobe vybavenia sťažnosti a prijatých opatreniach na odstránenie zistených nedostatkov musí byť sťažovateľ upovedomený písomne.

Podľa § 67 ods. písm. a) zákona o súdoch ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť, ktorú podal na príslušnom orgáne súdu, nebola ním riadne vybavená, môže požiadať do 30 dní od doručenia odpovede, s ktorou nie je spokojný, predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu.

Podstatou námietok sťažovateľky boli tvrdenia o nezákonnosti a svojvoľnosti vybavenia jej žiadosti predsedom krajského súdu, ktorú podala v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o súdoch, a ako ona sama tvrdí, aj v súlade so zákonom č. 152/1998 o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“) a ktorou sa domáhala prešetrenia vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 12 C 136/2001 predsedom tamajšieho súdu.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností ústavný súd zistil, že podaním z 29. júla 2008 adresovaným predsedovi okresného súdu sťažovateľka namietala prietáhy v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 136/2001. Okrem toho namietala aj hodnotenie a vykonanie dôkazov v rámci označeného konania, vytýkala okresnému súdu nesprávny postup a rôzne procesné pochybenia. Zároveň týmto podaním vzniesla námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi.

Na sťažnosť sťažovateľky reagoval predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 46/2008 zo 7. augusta 2008. Vyjadril v ňom názor, že „*doposiaľ nebol tunajším súdom spôsobený žiadny subjektívny prietah*“, pričom v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 136/2001 meritórne rozhodol ešte 15. decembra 2005. Predseda súdu súčasne poukázal na to, že proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil. Pozornosť upriamril aj na zistenie, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané dovolanie, na základe ktorého došlo k zrušeniu rozhodnutia krajského súdu a po následnom zrušení rozhodnutia okresného súdu bol spis tomuto súdu vrátený 10. júla 2008. Z uvedeného dôvodu predseda okresného súdu konštatoval, že v namietanej veci nezistil prietáhy v konaní. Okrem toho v liste venoval pozornosť aj ďalším námietkam sťažovateľky, keď uviedol, že je na uvážení súdu, ktorý dôkaz vykoná a ktorý nie, a že je len jeho zodpovednosťou, ako sa s dôkaznou situáciou vysporiada a ako svoj právny názor odôvodní. Súčasne uviedol, že pokiaľ ide o vznesenú námietku zaujatosti, táto bude predložená na ďalší procesný postup.

Keďže sťažovateľka prejavila nespokojnosť s vybavením jej sťažnosti predsedom okresného súdu, 13. augusta 2008 podala žiadosť o prešetrenie vybavenia tejto sťažnosti predsedovi krajského súdu. Na toto podanie reagoval predseda krajského súdu listom sp. zn. Spr 162/08 z 26. septembra 2008, v ktorom konštatoval, že sťažnosť bola predsedom okresného súdu vybavená riadne a včas. Z odpovede predsedu krajského súdu zároveň vyplýva: „*Záver predsedu súdu o tom, že v konaní č. k. 12 C 136/2007 nevznikli zo strany súdu subjektívne prietáhy, má podklad v predmetnom súdnom spise. Pokiaľ ste v sťažnosti*

namietali rozsah dokazovania, hodnotenie dôkazov, premlčanie práva a iné, je Vaša sťažnosť neprípustná.“

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že obsah základného práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu (napr. III. ÚS 45/03, III. ÚS 324/05).

Z uvedeného teda vyplýva, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na príslušnom orgáne, pričom je povinnosťou tohto orgánu postupovať spôsobom súladným so zákonom a zabezpečiť ochranu práv v požadovanej kvalite. Je teda potrebné, aby orgány verejnej moci reagovali relevantným spôsobom na jednotlivé návrhy, podania, či sťažnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a aby sa týmito podaniami dôkladne zaoberali. Ústavný súd je toho názoru, že takýto orgán by mohol porušiť základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vtedy, ak by podanie sťažovateľa ignoroval alebo nevenoval by mu pozornosť zodpovedajúcu svojim povinnostiam. Keďže predseda okresného súdu a predseda krajského súdu venovali podaniam sťažovateľky primeranú pozornosť a postupovali pritom spôsobom súladným so zákonom, nezasiahli negatívne do podstaty jej práva, nezmarili jeho zmysel, a preto ho ani nemohli porušiť. Skutočnosť, že obsah odpovedí predsedu okresného súdu a krajského súdu nebol totožný s právnymi názormi a predstavami sťažovateľky, ešte neznamená, že nimi došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd zároveň pripomína, že ak sa sťažovateľka domnieva, že v konaní všeobecného súdu dochádza k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, má právo po vyčerpaní právnych prostriedkov, ktoré jej zákon na ochranu jej základného práva účinne poskytuje, domáhať sa ochrany tohto základného práva na orgáne, ktorý jediný môže vysloviť, či v tom – ktorom

postupe všeobecného súdu došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Týmto orgánom verejnej moci je ústavný súd, ktorý o takýchto sťažnostiach rozhoduje v súlade s čl. 127 ods. 1 ústavy.

Keďže ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi postupom predsedu krajského súdu pri prešetrení vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu a namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, už po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky obsiahnutými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2008